

BERGEN KOMMUNE

BERGEN BRANNVESEN

Lungegårdskaien 44
Postboks 7700, 5020 Bergen
Telefon 53 03 00 00
Telefaks 53 03 00 92
bergen.brannvesen@bergen.kommune.no
www.bergen-brannvesen.no

Direktoratet for arbeidstilsynet
Postboks 4720 Torgard
7468 TRONDHEIM

Deres ref.	Deres brev av:	Vår ref.	Emnekode	Dato
2017/8431	29.05.2017	201607199-85 ALHA	ESARK-0383	14. september 2017

Høring av forslag til endringer i arbeidsmiljøforskriftene

Bergen brannvesen sitt redningskorps skal verne liv, miljø og materielle verdier, jf. lov av 14. juni 2012 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven). I nasjonal målestokk er vi et stort brannvesen, og yter bistand langt utenfor kommunegrensen. Bergen brannvesen utfører blant annet røykdykkertjeneste, kjemikaliedykkertjeneste, vanddykkertjeneste, redning i høyden og ved sammenraste konstruksjoner og redning i forbindelse med trafikkulykker. Vi rykker også ut til skipsbranner i norsk territorialfarvann. På oppdrag fra Kystverket har vi sammen med Oslo brann- og redningsetat nasjonal beredskap mot kjemikalieulykker i norsk territorialfarvann. Vi må dermed forholde oss til mange forskjellige regelverk. Det er viktig at regelverkene ikke blir så rigide at vi ikke kan utføre jobben vi er pålagt på en tilfredsstillende måte.

I utgangspunktet ønsker vi en egen risikobasert forskrift for redningsdykking som ikke er detaljstyrende for operasjonene. Våre mannskaper er daglig ute på oppdrag der det må utføres risikovurderinger. Vi er opptatt av god sikkerhet for våre mannskaper, og har svært få personskader. Så vidt oss bekjent, har det aldri vært dødsulykker knyttet til redningsdykking i Norge. Vi har forståelse for at Arbeidstilsynet har en vanskelig oppgave med å lage en felles forskrift som skal dekke alle som arbeider under økt omgivende trykk. Det er positivt at det allerede er gjort visse unntak for redningsdykking, men disse unntakene gjelder kun ved livreddende innsats. Redningsarbeid går imidlertid lengre enn livredning.

Høringsutkastet inneholder mange gode forslag, men vi vil påpeke to bestemmelser som vi mener ikke kan stå slik de er beskrevet i høringsforslaget.

\$ 26-11, annet ledd:

Det foreslås at det i følgende tilfeller ikke skal være anledning til å dykke med klasse A-sertifikat:

«Dette gjelder bl.a. for dykking på fartøysskrog, i eller ved merder, nærmere enn 10 meter ifra pilarer, kaier, rørledninger, konstruksjoner, anlegg, der det kan være fare for å sette seg fast.»

Det ligger i sakens natur at en redningsdykker må kunne operere ved båter, kaier, konstruksjoner, anlegg eller steder hvor det kan være en risiko for å sette seg fast. Turøyulykken der et helikopter med 13 personer styrtet fra om lag 640 meters høyde er et eksempel på et slikt oppdrag. Det ble i det tilfellet fort klart at det ikke var mulig å redde menneskeliv. Levninger av de omkomne måtte hentes opp, og helikopteret måtte heves. Dette var et psykisk krevende oppdrag som ble utført av redningsdykkere med lang erfaring fra skadestedsarbeid, men som likevel opplevde oppdraget som belastende. Brannvesenet har gode rutiner og erfaring til å takle slike belastninger.

Etter vår oppfatning kan oppdrag som det ovennevnte ikke betraktes som arbeidsdykking, men som rent redningsarbeid. På land ville situasjonen medført at vi hadde holdt uvedkommende på avstand til arbeidet var ferdig. Dersom den foreslåtte bestemmelsen i forskriften blir stående, risikerer vi at oppdraget blir utført av arbeidsdykkere uten den nødvendige erfaring med redningsarbeid. Dette vil være uheldig for alle berørte parter.

Hvis en bil kjører i sjøen, vil det først gjøres en livreddende innsats. Når denne er over, vil det være en del av redningsoppdraget å heve bilen, både av miljøhensyn og med tanke på etterforskning. Miljøhensynet er forankret i brann- og eksplosjonsvernloven, og skal prioriteres foran materielle verdier.

I samme paragraf, femte ledd, foreslår Arbeidstilsynet:

«Den som skal gjennomføre søk etter antatt omkommet skal ha opplæring som tilsvarer redningsdykkeropplæring.»

Dette er et fornuftig forslag, ikke minst med tanke på forutsetningene for å kunne takle psykiske belastninger. Når vi ser de foreslåtte leddene i § 26-11 i sammenheng, så er imidlertid konsekvensen at det ikke er noen som kan hente opp en person som har falt ut fra en kai eller ta ut omkomne fra et styrtet helikopter uten å måtte bryte forskriften.

For å få dykkerbevis etter § 26-20, kreves det fagopplæring i redningsdykking. Denne opplæringen omfatter bl.a. uthenting av pasient fra bil, samt stropping og heving av bil. Denne opplæringen gis bl.a. fordi det i enkelte tilfeller kan være enklere å heve bilen med personen/-e i.

Etter vår oppfatning vil det være både nødvendig og naturlig at dykkere med klasse A-sertifikat med dykkerbevis etter § 26-20 (fagopplæring i redningsdykking) og som er i arbeid for redningstjenesten gis unntak fra begrensningene som følger av setningen *«Dette gjelder bl.a. for dykking på fartøysskrog, i eller ved merder, nærmere enn 10 meter ifra pilarer, kaier, rørledninger, konstruksjoner, anlegg, der det kan være fare for å sette seg fast.»*

§ 26-33, første ledd:

Vi går ut fra at setningen *«Mengden reservepustegass skal være nok til minimum 10 minutter pusting på maksimalt planlagt arbeidsdybde beregnet utfra et respiratorisk minuttvolum på 62,5 l/m.»* er tatt inn ved en inkurie.

Dette kravet er NORSOK-standard, og dreier seg om pustegass fra ekstern kilde. I § 26-6 er det gitt unntak for redningsdykking og trening i dette slik at det kan brukes selvforsynt utstyr til livreddende innsats. Pusteutstyret som brukes av redningsdykkere er flaskepakker med 2 400 liter luft. Kravet om 10 minutter pusting med 62,5 l/m på 30 m dyp tilsvarer 2 500 liter. Dette medfører at redningsdykkerne må ha mer reservepustegass enn primærgass, og kan neppe være riktig.

Bergen brannvesen foreslår at den aktuelle setningen erstattes med følgende:

«Ved redningsdykking og bruk av selvforsynt utstyr skal dykker ha tilstrekkelig reservepustegass til å komme seg trygt til overflaten i normal oppstigningshastighet slik som beskrevet i norske dykke- og behandlingstabeller.»

Med vennlig hilsen

(sign.)

Leif Linde
varabranssjef/avd.leder operativ avdeling

(sign.)

Hans Petter Nilsen
fagansvarlig redningsdykking